

Anna

– S.SAMYELİ · 30 Mart 2014

****ANNA****

Koru

Koru diyorum,

Sen benim aklımı koru!

Gittiğin günden beri

Aldığım her nefeste

İşte böyle yalvarıyorum Tanrıya Anna!

Mil çektiğim gözlerim

Şafağın doğumuna hazırlanırken

Beynimin her hücresi

Şizofrenik duygularla

Boğuşuyor.

Ölü ceninlerin doğumlarına şahitlik ediyorum

Bazen gaipden sesler duyuyorum

Bazen de var ile yok arası

Senin sülietini görüyorum

Başucumdaki o pembe abajurun saçaklarında

Yoksa,

Yoksa ben deliriyor muyum Anna!

Ne zaman gökyüzünü

Lacivert renkli bulutlar kaplasa

Kendimi caddelere atıyor

Saatlerce bir damla yağmurun

Toprağa düşmesini bekliyorum

Bilirsin bir senin

Bir de yağın yağmur taneleri ile ıslanan

Toprağın kokusuna doyamam derdim bu dünyada

Tabiat anada küstü gidişinle

Bir damla rahmetini esirgiliyor

Esirgiliyor benden Anna!

Ah,

Bir bilsen!
Bir bilsen ne fırtınalar kopuyor içerde
Aldığım her nefeste boğuluyorum
Umut güvercinlerimin yerini
Karga sürüleri aldı
Gelmeyecek bir yolcuyla beklemekten değil
Seni düşünmekten boğuluyorum
Boğuluyorum Anna!

Bu gün yine sensizim
Gel demiyorum
Sadece bıraktığın yerde bekliyorum
Yine Yasemen kokundan
Yine o ıslak toprak kokusundan yoksunum
Bu gün bir ilki denedim yokluğunda
Dışından tırnağıma kadar anason kokuyorum Anna!

İçimde ki çocuk
Çakır keyif oldu aymıyor
Gözlerim,
Gözlerim diyorum.
Beynimi tırmalıyor
Kulaklarımda ki
Karga sürüsünün sesleri
Artık tüm duygularım intihara meyilli
Galiba,
Galiba ben ölüyorum ölüyorum Anna!

S.SAMYELİ.